

DOI: 10.34015/2523-4552.2026.1.10
УДК 342.9

Борис С. А.,
аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ
ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-6593-0804>

СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

У статті досліджено сутність фінансового контролю за діяльністю правоохоронних органів як особливого виду фінансово-правової діяльності, спрямованої на забезпечення законності у процесі формування, розподілу та використання фінансових ресурсів. Обґрунтовано, що правоохоронні органи, здійснюючи багатопрофільну діяльність та маючи складну організаційну структуру, потребують значних матеріальних і фінансових ресурсів, а тому вступають у численні фінансово-правові відносини з органами державної влади, місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами. Водночас їх діяльність обмежується принципом законності, відповідно до якого органи публічної влади зобов'язані діяти виключно на підставі, у межах повноважень та у спосіб, визначені законом.

Проаналізовано наукові підходи до розуміння категорій «контроль» і «фінансовий контроль», а також встановлено, що у сучасній правовій науці відсутній єдиний підхід до визначення сутності фінансового контролю. Одні науковці розглядають його як правовий інститут, інші – як різновид публічно-владної діяльності, а треті – як форму контролю, що може здійснюватися не лише державними органами, а й суб'єктами приватного сектору. Доведено, що фінансовий контроль має комплексну природу та поєднує правові, економічні й організаційно-управлінські ознаки, а тому його одновимірне тлумачення не дозволяє повною мірою розкрити зміст цього явища.

На підставі проведеного дослідження запропоновано розглядати фінансовий контроль за діяльністю правоохоронних органів у широкому та вузькому значеннях. У широкому розумінні він визначається як окремий юридичний інститут, що охоплює сукупність правових норм, спрямованих на забезпечення дотримання правоохоронними органами вимог фінансового законодавства, попередження та припинення фінансових правопорушень, а також удосконалення їх фінансово-господарської діяльності. У вузькому значенні фінансовий контроль розглядається як діяльність спеціально уповноважених суб'єктів, що полягає у систематичному нагляді, перевірці та коригуванні діяльності правоохоронних органів щодо дотримання норм фінансового законодавства. Наукова новизна статті полягає у наведенні

комплексного визначення сутності фінансового контролю за діяльністю правоохоронних органів.

Ключові слова: контроль, фінансовий контроль, органи державної влади, правоохоронні органи, державний контроль.

Постановка проблеми. Правоохоронні органи мають розгалужену структуру, здійснюють багатопрофільну діяльність і забезпечують роботою значну кількість людей, тому потребують значних матеріальних і фінансових ресурсів. Для їх отримання та подальшого використання ці органи вступають у фінансово-правові відносини з іншими суб'єктами державної влади, органами місцевого самоврядування, а також фізичними і юридичними особами. Водночас, діяльність правоохоронних органів обмежена їх нормативно-встановленою компетенцією та повноваженнями, що виходить із закріпленого Конституцією України принципу законності, який передбачає: «Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та іншими законами» [1]. З метою забезпечення дотримання правоохоронними органами існуючих нормативних вимог в процесі реалізації діяльності щодо набуття та управління фінансовими ресурсами, стосовно них провадиться фінансовий контроль, який відрізняється особливою сутністю та змістом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Правові основи, а також практика організації та здійснення фінансового контролю в різних сферах суспільного життя, досліджувалась у працях великої кількості науковців. Зокрема, даній тематиці в тій чи іншій мірі приділяли увагу:

М. Т. Білуха, Л. К. Воронова, В. М. Гарашук, О. П. Гетьмнець, Л. М. Горбунова, В. М. Горшеньова, П. Є. Недбайло, В. М. Орел, О. П. Орлюк, О. П. Пашенко, С. М. Петренко, Л. А. Савченко, І. Б. Шазов та багато інших. Втім, попри широкий науковий доробок, досі існує багато сфер суспільно-правових відносин, в яких явище фінансового контролю не отримало комплексного наукового опрацювання, наприклад, діяльність правоохоронних органів.

Постановка завдання. Метою статті є з'ясування сутності фінансового контролю за діяльністю правоохоронних органів. Розкриття поставленої мети зумовлює необхідність вирішення наступних дослідницьких завдань: визначити етимологічний зміст поняття «контроль»; проаналізувати вчені інтерпретації контролю в сфері управління та державного управління; виділити концептуальні підходи до тлумачення фінансового контролю; сформулювати авторське визначення фінансового контролю за діяльністю правоохоронних органів.

Виклад основного матеріалу. Як зазначається в наукових джерелах, слово «контроль» французького походження: «controle» – перевірка або спостереження з метою перевірки. Воно, у свою чергу, утворилось від латинського «contra» – префікс, що означає «протидію», «протилежність», та латинського «role» – міра впливу, значення, ступень участі у чомусь [2, с. 19]. Відповідно до Великого тлумачного словника сучасної української мови «контроль» – це:

а) перевірка відповідності контрольованого об'єкта встановленим вимогам; б) перевірка, облік діяльності кого-, чого-небудь, нагляд за кимсь, чимось; в) установа чи організація, що здійснює нагляд за ким-, чим-небудь або перевіряє його; г) громадська контролююча організація і таке інше [3, с. 569]. Натомість в окремих наукових роботах зауважується, що контроль – це діяльність, спрямована на вивчення і оцінку стану справ на підконтрольному об'єкті, а також на попередження та усунення можливих порушень [4, с. 77]. В дисертаційній роботі О. Є. Омельченко обстоюється точка зору, відповідно до якої контроль – це найважливіша соціальна функція, складова організуючої діяльності з виконання прийнятих рішень, без якої немислиме виконання відповідальних завдань, що стоять перед нашим суспільством [5, с. 131]. Зважаючи на загальну етимологію можемо дійти до висновку, що контроль – це діяльність із перевірки кого-, чого-небудь на предмет відповідності якимось правилам, вимогам, стандартам і таке інше. Найбільшого вжитку та дослідження ця категорія набуває в царині управління і державного управління.

Наприклад, О. М. Курко займає наступну позицію: контроль – це функція управління, основною метою якої є виявлення недоліків та їх своєчасне виправлення шляхом корегування дій підконтрольного об'єкту. «Хоча заходи контролю здійснюються шляхом різноманітних планових і позапланових перевірок, ревізій, обстежень, контроль є комплексною функцією і не зводиться лише до процесу перевірки», – пише автор [6, с. 253]. За визначенням М. Т. Білухи, контроль – це система

спостереження і перевірки відповідності процесу функціонування об'єкта управління прийнятим управлінським рішенням, встановлення результатів управлінського впливу на керований об'єкт через виявлення відхилень, допущених у ході виконання цих рішень [7, с. 6]. В свою чергу, Т. В. Майорова та В. М. Орел зауважують, що контроль в системі управління забезпечує отримання інформації про відповідність фактичного стану справ рівня, передбаченого планами та іншими рішеннями. Контроль є безперервним процесом, який йде від початку до кінця управлінського рішення – це його особливість [8, с. 8-9; 9].

А. В. Духневич розкриває зміст контролю як внутрішній аспект керівництва організацією та доводить, що він є процесом забезпечення досягнень останньою своїх цілей. Цей процес складається з встановлення стандартів, вимірів фактично досягнутих результатів і проведення корегувань в тому випадку, якщо досягнуті результати істотно відрізняються від встановлених стандартів [10, с. 13]. В тому ж аспекті категорію визначено С. М. Петренко, який описує його, як «внутрішній контроль», що є комплексом контрольних дій, організованих власником і керівництвом підприємства, спрямованих на досягнення мети підприємства з позиції оцінки управлінської діяльності щодо різних рівнів управління в частині ідентифікації і зниження ризику ведення бізнесу. Запропоноване визначення враховує суб'єкти формування інформації для здійснення внутрішнього контролю та особливості її накопичення відповідно до потреб користувачів різних рівнів управління підприємством [11, с. 10].

До юридичної сфери тяжіє тлумачення В. К. Колпакова, який вказує, що «контроль є одним із найбільш поширених і дієвих засобів забезпечення законності. Його сутність полягає в тому, що суб'єкт контролю здійснює перевірку і облік того, як контрольований об'єкт виконує покладені на нього завдання і реалізує свої функції» [12, с. 622-675].

Тож, аналіз зазначених вище наукових підходів дає змогу виділити наступні характерні особливості контролю: по-перше, він передбачає відносини влади і підпорядкування де одна сторона, контролююча (суб'єкт), інша – підконтрольна (об'єкт); по-друге, контроль включає в себе нагляд та перевірку підконтрольного об'єкта на предмет відповідності його діяльності визначеним правилам, вимогам, стандартам принципам, якість виконання ним тих чи інших дій, обов'язків тощо; по-третє, контрольні відносини допускають оперативне втручання контролюючої сторони в діяльність підконтрольної, надання обов'язкових до виконання настанов, корегування конкретних дій, а також можливість застосування санкцій відповідальності. Водночас, наведені ознаки характеризують базову концепцію досліджуваної категорії. Вони можуть змінюватись та доповнюватись залежно від сфери, суб'єкта застосування контролю, а також підконтрольного об'єкта. На підставі цього вчені виділяють різновиди контролю, одним з яких є фінансовий.

Як зауважує в своєму дослідженні О. П. Угровецький, термін «фінанси» походить від латинського «finis», тобто кінець, «фініш» у спортивній термінології. За Середніх віків це слово вживали для позначення

терміну сплати боргів, а потім – для позначення документів, що підтверджують сплату боргу. Пізніше словом «finis» стали називати будь-яку обов'язкову примусову сплату [13, с. 29]. В сучасному Економічному словнику-довіднику за редакцією С. В. Мочерного, фінанси – це система економічних відносин, які складаються між державою, підприємствами і громадянами щодо привласнення частини національного доходу через механізм оподаткування та його розподілу відповідно до виконуваних державою соціально-економічних функцій. З точки зору речового змісту фінанси є сукупністю всіх грошових коштів, їх розподілу і використання. Так, фінанси підприємств – це певна сукупність грошових фондів, що забезпечують процес виробництва та відтворення у рамках даного підприємства, а також сукупність форм і методів їх утворення й витрачання; фінанси населення – грошові фонди, що формуються з доходів громадян, отриманих на основі трудової, господарської та іншої діяльності або із спадщини; державні фінанси – сукупність грошових фондів, зосереджених у руках держави і призначених для забезпечення властивих їй функцій [14, с. 345-346].

Щодо фінансового контролю, то, наприклад, О. П. Орлюк розкриває його, як цілеспрямовану діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, спрямовану на додержання законності, фінансової дисципліни і раціональності у забезпеченні реалізації фінансової діяльності держави, тобто мобілізації, розподілу й використання централізова-

них та децентралізованих фондів коштів із метою виконання завдань і функцій держави та ефективного соціально-економічного розвитку всіх суб'єктів фінансових відносин [15, с. 41]. Згідно до схожого висновку В. М. Гаращука, фінансовий контроль – це врегульована нормативними актами діяльність державних та недержавних контролюючих органів спеціалізованої спрямованості, яка здійснюється шляхом проведення ревізій, перевірок, інших процесуально окреслених контрольних дій і має на меті забезпечення законності й дисципліни у сфері фінансових та господарських правовідносин, викриття порушень фінансового або господарського законодавства, усунення недоліків у їх застосуванні, притягнення винних до правової відповідальності, а також надання допомоги підконтрольній структурі в налагодженні справи на об'єкті [16, с. 23]. Л. А. Савчено розкрив категорію, як діяльність органів і недержавних організацій, наділених відповідними повноваженнями, що спрямована на забезпечення законності, фінансової дисципліни, раціональності в ході мобілізації, розподілу і використання фінансових ресурсів держави [17, с. 26]. Досить широкою за змістом є підхід О. П. Гетманець, яка констатує, що фінансовий контроль – це різновид контрольної діяльності та одна з ключових і обов'язкових умов якісного функціонування фінансової системи. В свою чергу, остання, на думку автора, є сукупністю фінансових інститутів, кожен з яких сприяє утворенню та використанню відповідних централізованих та децентралізованих фондів коштів для здійснення фінансової діяльності держави [18, с. 20].

М. В. Петричук, на підставі аналізу різних концептуальних підходів до визначення фінансового контролю, виділив два основних аспекти цього поняття. З одного боку, науковець пропонує тлумачити категорію як установлену фінансово-правову діяльність органів фінансового контролю чи їх представників, структурних підрозділів, а також осіб, які уповноважені здійснювати фінансовий контроль, який базується на основі актів чинного законодавства, та встановлює фактичний стан справ на підконтрольному об'єкті відносно його фінансово-господарської діяльності та надає можливість забезпечити фінансову дисципліну, законність та раціональність у процесі володіння, формування, розподілу, використання грошових активів для соціально-економічного зростання всіх суб'єктів фінансових правових відносин. Тобто фінансовий контроль – це перевірка фінансово-господарських операцій відповідного об'єкта фінансового контролю на відповідність чинному фінансовому законодавству. В іншому аспекті вчений пропонує фінансовий контроль визначати як урегульовану чинним законодавством діяльність державних, галузевих, регіональних органів, саморегульованих організацій, громадськості, суб'єктів господарювання з контролю за дотриманням фінансового планування, своєчасністю і повнотою надходжень до фондів фінансових ресурсів, а також ефективністю й законністю їх використання [19, с. 478].

Висновки. Таким чином, в науковій площині на сьогоднішній день відсутній єдиний підхід до визначення змісту та тлумачення сутності категорії «фінансовий контроль». Одні

науковці наділяють його ознаками правового інституту, другі – наголошують на виключній публічно-правовій природі, треті – вважають даний різновид контролю прерогативою діяльності не тільки державних органів, але й організацій приватного сектору і таке інше. Тим більше, практично не виділяється зміст поняття в розрізі діяльності окремих суб'єктів владних повноважень, наприклад правоохоронних органів.

Враховуючи вищевикладене, вважаємо, що фінансовий контроль є складним явищем, якому притаманні одночасно правові, економічні та організаційно-управлінські ознаки. У зв'язку із цим помилково тлумачити його з якоїсь однієї позиції, що перешкоджає висвітленню всіх притаманних контролю характеристик. Отже, пропонуємо фінансовий контроль за діяльністю правоохоронних органів розкривати в широкому та вузькому сенсі. Так, за широким розумінням – це окремий юридичний

інститут, а саме сукупність правових норм, які регламентують однорідні суспільно-правові відносини, що виникають в сфері забезпечення повного та неухильного дотримання правоохоронними органами вимог фінансового законодавства України, попередження, викриття та припинення фінансових правопорушень в їх роботі, а також виправлення прогалин та недоліків в організації і реалізації фінансово-господарської діяльності останніх. У вузькому тлумаченні фінансовий контроль за діяльністю правоохоронних органів – це діяльність спеціально уповноважених на її проведення законодавством суб'єктів, яку виражено в систематичному нагляді та перевірці правоохоронних органів на предмет порушення в їх роботі норм та вимог фінансового законодавства України, а також корегуванні недоліків та комплексному вдосконаленні внутрішніх фінансово-господарських процесів.

Список використаних джерел

1. Конституція України : Конституція, Закон України від 28.06.1996 №254к/96-ВР (зі змінами та доповненнями). Відомості Верховної Ради України. 2010. №72/1. Ст. 2598.
2. Контроль і ревізія : підруч. для вищ. навч. закл., що навч. за освітньо- професійною програмою підгот. бакалавра з економіки зі спец. "Облік і аудит" Ф. Ф. Бутинець, С. В. Бардаш, Н. М. Малюга, Н. І. Петренко. 2-е вид., доп. і перероб. Житомир : ПП "Рута", 2000. 509 с.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.
4. Краснолюбов І., Яковець І. Актуальні питання організації та здійснення громадського контролю за поведінкою осіб, умовно-достроково звільнених від відбування покарань. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2010. № 2. С. 74–79.
5. Омельченко О. Є. Процесуальна діяльність слідчого по попередженню злочинів : дис... канд. юрид. наук. : 12.00.09. К., 2004. 189 с.
6. Курко О. М. Контроль за реалізацією адміністративно-правових форм органами прокуратури. *Адміністративне право і процес*. 2014. №2(8). С. 253–261.
7. Білуха М. Т. Теорія фінансово-господарського контролю і аудиту. К. : Манустрипт, ПП „Влад і Влада”. 1996. 320 с.

8. Майорова Т. В. Інвестиційна діяльність : навч. посібник. К. : Центр навчальної літератури, 2004. 472 с.
9. Орел В. М. Сутність і роль контролю як функцій управління. *Електронний журнал «Ефективна економіка»*. 2013. №6. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2013_6_83 (дата звернення: 21.01.2026).
10. Духневич А. В. Правове становище кредитних спілок в Україні : автореф... дис... канд. юрид. наук. : 12.00.07. Харків, 2005. 20 с.
11. Петренко С. М. Внутрішній контроль діяльності підприємства і його інформаційне забезпечення: теорія, методологія, організація : автореф. дис. ... д-ра екон. наук. Київ, 2010. 39 с.
12. Колпаков В. К. Адміністративне право України : підручник. К. : Юрінком Інтер, 1999. 736 с.
13. Угровецький О. П. Система оподаткування в Україні: становлення, адміністрування, реформування : дис... д.ю.н. : 12.00.07. Київ, 2009. 365 с.
14. Економічний словник-довідник. За ред. С. В. Мочерного. Київ : Феміна, 1995. 368 с.
15. Орлюк О. П. Фінансове право : навчальний посібник. К., 2003. 528 с.
16. Гарашук В. М. Теоретично-правові проблеми контролю та нагляду у державному правлінні: автореф... дис... д.ю.н.: 12.00.07. Харків, 2003. 34 с.
17. Савченко Л. А. Правові проблеми фінансового контролю в Україні : монографія. Ірпінь, 2001. 407 с.
18. Гетьманець О. П. Правове регулювання бюджетного контролю в Україні : дис... д.ю.н. : 12.00.07. Харків, 2009. 427 с.
19. Петричук М. В. Поняття та основні завдання державного фінансового контролю. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 11. С. 476–479. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-11/115>

References

1. Constitution of Ukraine No. 254k/96-VR (1996, June 28). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 72/1, Art. 2598.
2. Butynets, F. F., Bardash, S. V., Maliuha, N. M., & Petrenko, N. I. (2000). *Kontrol i reviziia* [Control and audit] (2nd ed.). Ruta.
3. Busel, V. T. (Ed.). (2005). *Velykyi tlumachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy* [Great explanatory dictionary of the modern Ukrainian language]. Perun.
4. Krasnoliubov, I., & Yakovets, I. (2010). Aktualni pytannia orhanizatsii ta zdiisnennia hromadskoho kontroliu za povedinkoiu osib, umovno-dostrokovovo zvilnennykh vid vidbuvannia pokarannia [Current issues of organisation and implementation of public control over the behaviour of persons conditionally released from serving punishment]. *Visnyk Natsionalnoi Akademii Prokuratury Ukrainy*, 2, 74–79.
5. Omelchenko, O. Ye. (2004). *Protsesualna diialnist slidchoho po poperedzhenni zlochyniv* [Procedural activity of an investigator in crime prevention] (Candidate dissertation, Kyiv).
6. Kurko, O. M. (2014). Kontrol za realizatsiieiu administratyvno-pravovykh form orhanamy prokuratury [Control over the implementation of administrative-legal forms by prosecution bodies]. *Administratyvne Pravo i Protses*, 2(8), 253–261.
7. Bilukha, M. T. (1996). *Teoriia finansovo-hospodarskoho kontroliu i audytu* [Theory of financial and economic control and audit]. Manuscript.
8. Maiorova, T. V. (2004). *Investytsiina diialnist* [Investment activity]. Tsentr Navchalnoi Literatury.

9. Orel, V. M. (2013). Sutnist i rol kontroliu yak funktsii upravlinnia [The essence and role of control as a management function]. *Efektivna Ekonomika*, 6. http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2013_6_83
10. Dukhnevych, A. V. (2005). *Pravove stanovyshche kredytnykh spilok v Ukraini* [Legal status of credit unions in Ukraine] (Candidate dissertation abstract, Kharkiv).
11. Petrenko, S. M. (2010). *Vnutrishnii kontrol diialnosti pidpriemstva i yoho informatsiine zabezpechennia: Teoriia, metodolohiia, orhanizatsiia* [Internal control of enterprise activity and its information support: Theory, methodology, organisation] (Doctoral dissertation abstract, Kyiv).
12. Kolpakov, V. K. (1999). *Administratyvne pravo Ukrainy* [Administrative law of Ukraine]. Yurinkom Inter.
13. Uhrovetskyi, O. P. (2009). *Systema opodatkuvannia v Ukraini: Stanovlennia, administruvannia, reformuvannia* [The taxation system in Ukraine: Formation, administration, reform] (Doctoral dissertation, Kyiv).
14. Mochernyi, S. V. (Ed.). (1995). *Ekonomichniy slovnyk-dovidnyk* [Economic dictionary-reference book]. Femina.
15. Orliuk, O. P. (2003). *Finansove pravo* [Financial law].
16. Harashchuk, V. M. (2003). *Teoretychno-pravovi problemy kontroliu ta nahliadu u derzhavnomu pravlinni* [Theoretical and legal problems of control and supervision in public administration] (Doctoral dissertation abstract, Kharkiv).
17. Savchenko, L. A. (2001). *Pravovi problemy finansovoho kontroliu v Ukraini* [Legal problems of financial control in Ukraine].
18. Hetmanets, O. P. (2009). *Pravove rehuliuвання biudzhethnoho kontroliu v Ukraini* [Legal regulation of budgetary control in Ukraine] (Doctoral dissertation, Kharkiv).
19. Petrychuk, M. V. (2022). Poniattia ta osnovni zavdannia derzhavnoho finansovoho kontroliu [Concept and main tasks of state financial control]. *Iurydychnyi Naukovyi Elektronnyi Zhurnal*, 11, 476–479. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-11/115>

Borys S. A., Ph.D. student of the Kharkiv National University of Internal Affairs
ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-6593-0804>

The Essence of Financial Control Over the Activities of Law Enforcement Agencies

The article examines the essence of financial control over the activities of law enforcement agencies as a specific type of financial and legal activity aimed at ensuring legality in the process of formation, distribution and use of financial resources. It is substantiated that law enforcement agencies, due to their multifaceted activities and complex organisational structure, require considerable material and financial resources and therefore enter into numerous financial and legal relations with state authorities, local self-government bodies, individuals and legal entities. At the same time, their activities are limited by the principle of legality, according to which public authorities are obliged to act solely on the basis of, within the limits of and in the manner prescribed by law.

The article analyses scholarly approaches to the understanding of the categories of “control” and “financial control” and establishes that modern legal science lacks a unified approach to defining the essence of financial control. Some scholars

consider it a legal institution, others regard it as a type of public authority activity, while still others view it as a form of control exercised not only by state bodies but also by private sector entities. It is proved that financial control has a complex nature and combines legal, economic and organisational-managerial features, and therefore its one-dimensional interpretation does not make it possible to fully reveal the content of this phenomenon.

Based on the conducted research, it is proposed to consider financial control over the activities of law enforcement agencies in both a broad and a narrow sense. In the broad sense, it is defined as a separate legal institution encompassing a set of legal norms aimed at ensuring compliance by law enforcement agencies with financial legislation, preventing and suppressing financial offences, and improving their financial and economic activities. In the narrow sense, financial control is understood as the activity of specially authorised entities consisting in the systematic supervision, inspection and correction of the activities of law enforcement agencies with regard to compliance with the norms of financial legislation. The scientific novelty of the article lies in providing a comprehensive definition of the essence of financial control over the activities of law enforcement agencies.

Keywords: *control, financial control, public authorities, law enforcement agencies, state control.*

Цитування за ДСТУ 8302:2015: Борис С. А. Сутність фінансового контролю за діяльністю правоохоронних органів. *Вісник Пенітенціарної асоціації України*. 2026. № 1(35). С. 107-116. DOI: <https://doi.org/10.34015/2523-4552.2026.1.10>

Citation APA: Borys, S. A. (2026). Sutnist finansovoho kontroliu za diialnistiu pravookhoronnykh orhaniv [The essence of financial control over the activities of law enforcement agencies]. *Bulletin of the Penitentiary association of Ukraine*, 1(35), 107-116. <https://doi.org/10.34015/2523-4552.2026.1.10>

Внесок автора. Автор самостійно здійснив концептуалізацію дослідження, аналіз джерел, підготовку тексту статті та формулювання висновків. Автор ознайомився з остаточною версією рукопису, схвалив її та погодився з поданням статті до публікації.

Академічна доброчесність. Автор підтверджує оригінальність, точність і достовірність тексту статті та наведених у ній результатів, а також дотримання принципів академічної доброчесності.

Використання інструментів штучного інтелекту. Автор засвідчує, що під час підготовки цієї статті інструменти штучного інтелекту не використовувалися.

Конфлікт інтересів. Автор заявляє про відсутність реального чи потенційного конфлікту інтересів.

Фінансування. Дослідження виконано в межах наукової діяльності автора у відповідних установах і не мало окремого зовнішнього фінансування.

Author Contribution. The author independently conceptualized the study, analyzed the sources, prepared the text of the article, and formulated the conclusions. The author reviewed the final version of the manuscript, approved it, and agreed to submit the article for publication.

Academic Integrity Statement. The author confirms the originality, accuracy, and reliability of the text of the article and the results presented therein, as well as compliance with the principles of academic integrity.

Use of Artificial Intelligence Tools. The author certifies that no artificial intelligence tools were used in the preparation of this article.

Conflict of Interest. The author declares that there is no actual or potential conflict of interest.

Funding. The research was conducted within the framework of the author’s academic activities at the relevant institutions and did not receive special external funding.

Надійшла: 02.02.2026

Прийнята до друку: 16.03.2026

Опублікована: 30.04.2026

Received: 02 February 2026

Accepted for publication: 16 March 2026

Published: 30 April 2026